

Čtení s porozuměním

Jirka a Anežka zachraňují školní výlet

Rozvíjí
čtenářské
dovednosti.

Vydavatelství
Taktik

Čtení s porozuměním

Jirka a Anežka zachraňují školní výlet

ČTENÍ S POROZUMĚNÍM 5

Pro 5. ročník ZŠ

Autoři: Mgr. Marie Gebelová
Mgr. Zdena Effová

Jazykové korektury: Mgr. Věra Štefánková
Odborná spolupráce: Mgr. Věra Štefánková, Tomáš Lorenc, Jan Kudrnáč
Projektový manager: Ing. Jaroslav Brdjar
Produktový manager: Mgr. Lucie Pěnkavová
Grafická úprava a sazba: Sára Doležalová
Návrh obálky: Michaela Slezáková, Sára Doležalová

ISBN: 978-80-7563-041-4
1. vydání, 2016

Copyright: © Vydavatelství Taktik International, s. r. o., Praha 2016

Vyrobil a vydal: Taktik International, s. r. o., Argentinská 38, 170 00 Praha 7

Všechna práva vyhrazena. Šíření či reprodukce obsahu nebo jeho částí jakýmkoliv způsobem jsou bez předchozího písemného souhlasu vydavatele zakázány.

OBSAH

DÍLO	STRANA
O vorvani, který měl náladu pod psa	8
Vorvaň	10
Želva a zajíc	12
Fachman	14
Samota končí v pátek	16
David a Goliáš	18
Silák Bivoj	20
Mauglího bratři	22
Turistická příhoda s detektivní zápletkou	25
Jak měl Aleš narozeniny	26
Alenka z planety Země	28
Mikulášovy Vánoce	31
Pštros strká hlavu do písku	34
Daidalos a Ikaros	36
Pověst o založení hradu Radyně a o Radoušovi	38
Jak zabránili Horáčkovi a Pažoutovi, aby vládli českému národu	40
Zběsilý hon	42
Tajný vchod	44
O tom, že všechno je trochu jinak, a něco navíc	46
Vlastík chameleón	48
Ruttan je zlá	50
Zklamáný čáp	52
O'Bluda	53
Dobrodružství Toma Sawyera	56
Tři veteráni	58
Příslolí	60
Čertův švagr	61
Čert a káča	62
Dobbyho odměna	64
Královská loděnice v Zábranově	66
Bleší olympiáda	68
Eli, Oli, Al a pes Hanibal	70
Co je Braillovo písmo?	73
Neočekávaný dýchánek	74
Mouchy a pavouci	76
Jak pračlověk zapaloval oheň?	78
Vynález ohně	78
Stará krádež	82
Děsná dvojka	85

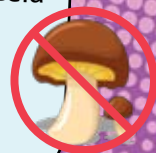
AHOJ!

Jmenuji se Anežka a půjdu do páté třídy.

Mám fůru kamarádek a kamarádů, ale takových těch opravdových jen pár. To mi dokonale stačí.

Letos o prázdninách jsem byla na táboře i u příbuzných na venkově. Byla to docela **nuda** – na tom venkově. Každou chvíli jsme museli do lesa, jestli už nezačaly růst houby. **Nezačaly.** Jako kdybych to nevěděla předem.

Do školy se docela těším. Naše paní učitelka odcházela do důchodu a my máme dostat nového třídního. Už předem někdo vyšpiónil, že je to náramný fešák. Tak se musím pořádně připravit. Vybrat šaty a zkusit mámina malovátka.

Snad mi to projde.

AHOJ,

já jsem Jirka!

Když jsem byl malý, volali na mne Jirka – dírka. Moc se mi to nelíbilo, pár posměváčkům jsem nabančil. Pak mi máma poradila, ať si toho nevšímám, že přestanou. **A fakt přestali.**

Už jsem vlastně páták. V pololetí budu mít polovinu povinné školní docházky za sebou. Jenže naši si přejí, abych šel příští rok na gympl. Moc se mi nechce, v naší třídě je to docela fajn.

Po vyučování mívám spoustu kroužků. Nejraději mám lezení na stěny a florbal. Piano mě moc nebaví, hlavně to otravné cvičení. Ale když jsem doprovázel na besídce Anežku, která zpívala koledy, byl ten potlesk docela příjemný.

Tak asi budu pokračovat.

Jo, abychom nezapomněli, oba **moc rádi čteme knížky.**

S Anežkou se často o přestávkách

scházíme u nás v knihovně, která je prostě úžasná. Jsou v ní náramně pohodlné gauče a plno senza nových knížek. Jen co zazvoní, přistaneme na gauči v knihovně a těšíme se na nová dobrodružství našich knižních hrdinů. Bez knížek bychom určitě neuspěli s řešením úkolů, které si pro nás připravil náš nový třídní. **Ale to už si poslechněte samy.**

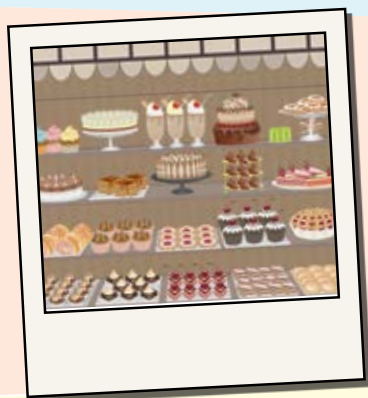
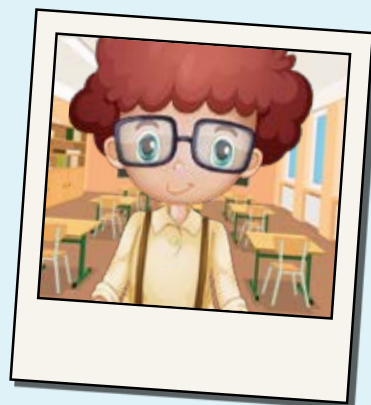

Všechny děti z páté třídy mají velké starosti.

Školní rok zahájily s novým třídním učitelem a zatím moc neví, co si o něm mají myslet.

Míša (učitel se jmenuje Michal Pondělíček a holky si ho hned překřtily na Míšu) nastoupil na jejich školu sice po studiu na pedagogické škole, ale po praxi v úplně jiném oboru. Kterém, to se zatím nepodařilo zjistit ani největší školní drbně Ptáčkové.

Pondělíček nahradil jejich oblíbenou třídní učitelku Málinku.

Jirka a Anežka jsou nejmenovanými mluvčími třídy.

Oba se sešli před cukrárnou v sousedním městečku a mluvili se o nepříjemné atmosféře ve třídě.

Litovali se, že zrovna jejich třídě se muselo stát, že Málinka, která je učila již čtyři roky, musela odejít do důchodu zrovna letos v létě. Z mladého pana učitele nebyla třída zrovna dvakrát nadšená.

Netušili, že v cukrárně hostí učitel Pondělíček svou dívku Jitku zmrzlinou a podstatnou část hovoru obou páťáků slyšel.

Celé odpoledne pak chodil a hlavou se mu honila slova jeho žáků. Sám cítil, že se atmosféra ve třídě stává méně a méně příjemnou, ale že to trápí i děti, to ho dosud nenapadlo. Něco s tím bude muset udělat.

Další den, hned když přišel ráno do třídy, napsal na tabuli:

*Třídní schůzky
ve středu 24. září v 18 hodin.
Účast alespoň jednoho z rodičů
nutná!*

Pátáci seděli jako opaření a mlčky psali oznámení do žákovských knížek. To nevěstí nic dobrého.

Co se dělo na třídních schůzkách se děti dozvídaly jen pomalu a po částech. Ale proč třídní schůzka tak spěchala a nepočkala až na čtvrtletí, to zůstalo zahaleno tajemstvím.

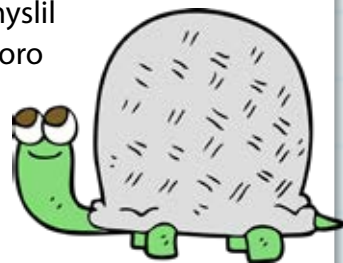
ZAJÍC A ŽELVA

Želva promluvila jednou k zajíci: „Vsaďme se spolu, že nedoběhneš tak brzy k onomu stromu jako já?“

„Tak brzy? Což jsi se zbláznila?“ zvolal rychlonohý zajíc. „Milá kmotro, tvůj rozum se ti pomátl, měla bys se vyspat, snad bys pak přišla na jiné myšlenky.“

„Ať jsem se zbláznila nebo ne,“ odvětila želva, „já sázku držím.“

Zůstalo tedy při sázce, a oba dali se do běhu, ustanovivše si dříve cenu. Zajíc potřeboval udělat jen několik skoků takových, jaké dělává, když jest stíhán psy a před nimi přes hory a doly prchá, a byl by býval u cíle. Měl tedy času dost pásti se, vyspati se a zalaškovati si, i nedbal na želvu, která svým vážným krokem k cíli se ubírala. Také opovrhoval snadným vítězstvím nad želvou, pokládal sázku za neslavnou a myslil si, že mu čest ukládá, aby pozdě se dal do běhu. Zastavil se tedy na cestě, ohryzoval rozličné byliny, pak se rozložil do trávy a myslil na věci docela jiné než na sázku. Teprva když viděl, že želva skoro už u cíle se nachází, rozběhl se a letěl s větrem o závod; avšak nyní bylo namáhání jeho už marno, želva byla první u cíle. „Nuže!“ zvolala, „neměla jsem pravdu? Co ti prospěla tvá rychlost? Mě chtít překonat, jak by to teprva bylo, kdybys nosil na zádech jako já svůj domek!“

Jean de La Fontaine – Bajky

1 Z písmen u správných odpovědí sestav tajenku.

Bajka je literární útvar, kde vystupují:

pohádkové bytosti	O
zvířata	E
lidé	M
věci	R

Zvířata v bajce:

mají lidské vlastnosti	Z
vlastní kouzelné předměty	P
mají vlastnosti jiných zvířat	A
vystupují v roli pomocníka člověka	L

Bajka má za úkol:

postrašit čtenáře	E
vzdělat čtenáře	J
poučit a pobavit čtenáře	O
pobavit čtenáře	K

Bajky nepsal:

Bidpaj	M
I. A. Krylov	U
Jean de La Fontaine	S
K. J. Erben	P

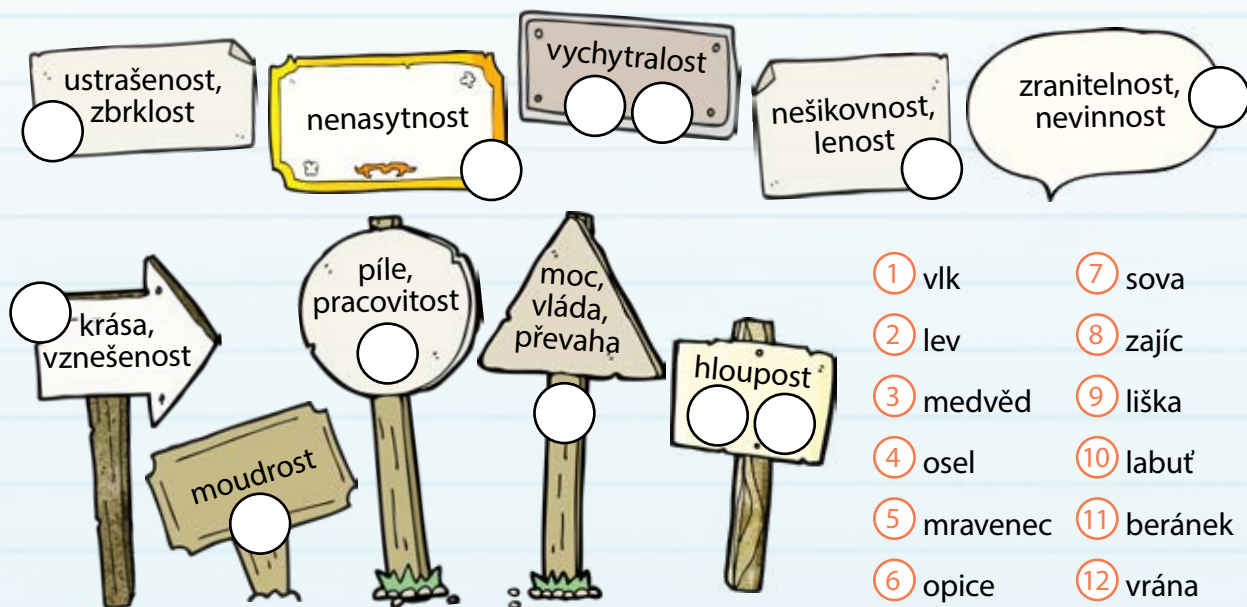

tajenka: První bajky psal již v 6. století př. n. l. Řek

2

Do kroužku doplň k vlastnostem číslo zvířete, pro které je v bajkách typická.

ustrášenost, zbrkllost

nenasytnost

vychytralost

nešikovnost, lenost

zranitelnost, nevinnost

krása, vznešenost

moudrost

píle, pracovitost

moc, vláda, převaha

hloupost

- 1 vlk
- 2 lev
- 3 medvěd
- 4 osel
- 5 mravenec
- 6 opice
- 7 sova
- 8 zajíc
- 9 liška
- 10 labuť
- 11 beránek
- 12 vrána

O LOSU A NE O TOM Z LOTERIE

„Nespravedlnost vládne světem,“ pokýval hlavou los.
„Vyprávějí se bajky o lvech, ovčích, liškách, psech, oslech a kohoutech, dokonce i o mravencích – a o losech? Ani jedna jediná! A při tom je to takové velké a úctyhodné zvíře! A není divu – jak se řekne los, každý chytrák si vzpomene na loterii! Anebo si mě pletou s lososem!“
„A mě,“ vykoukl z vody losos, „mě si zase pletou s lotosem!“
„Budme rádi,“ zabručel los, „že se o nás žádné bajky nevyprávějí.
Čert ví, jaké nesmysly bychom se o sobě dozvěděli!“

Jiří Žáček – Bajky a nebajky pro malé i velké děti

3

Vypiš z textu všechna zvířata podle abecedy.

.....

.....

i Slavný příběh lidského mláděte Mauglího začíná, když jako malé batole unikne ze spárů lidožravého tygra Šér Chána.

MAUGLÍHO BRATŘI

V křovisku to zašustilo, otec Vlk zaklekl s běhy pod břichem a napjal síly ke skoku. A pak, kdybyste se dívali, pak byste uviděli tu nejkrásnější věc na světě: vlka, který se zarazil uprostřed skoku. Vyrazil ještě předtím, než viděl, na co útočí, a pak se pokusil zastavit. Výsledkem bylo, že vyrazil asi metr a půl přímo do vzduchu a dopadl skoro přesně tam, odkud vyskočil.

„To je člověk!“ vyštěkl, „lidské mládě. Podívej!“

Přímo nad ním se za nízko položenou větev drželo nahé snědé děťátko, které ještě skoro ani nedokázalo chodit. Snad ještě nikdy se k vlčímu doupěti za noci nepřiblížilo něco tak jemného a s dólíčky ve tvářích. Chlapec se otci Vlkovi podíval do obličeje a zasmál se.

„Tohle, že je lidské mládě?“ dožadovala se matka Vlčice. „Ještě nikdy jsem žádné neviděla. Přines je sem.“

Vlk je navyklý přenášet vlastní mláďata, a když je potřeba, dokáže vzít do tlamy i vajíčko, aniž by je rozbil. Přestože čelisti otce Vlka vzaly chlapce za kůži na zádech, hoch neutrpěl ani škrábnutí. Otec Vlk ho položil mezi vlčata.

„Jak je maličké! Tak nahé! A tak odvážné!“ zašeptala matka Vlčice. Chlapec se prodíral mezi vlčaty, aby se mohl přitisknout k teplé srsti. „Ahí! Krmí se s ostatními. Tak tohle je tedy lidské mládě. Viděl kdy kdo vlka, který se mohl chlubit, že má mezi dětmi lidské mládě?“

„Občas se mi podobné zvěsti donesly, ale nikdy se to nestalo v naší smečce ani za mého života,“ odpověděl otec Vlk. „Nemá na sobě chlup a zabil bych ho jedním šlápnutím. Ale přitom na mě hledí a nebojí se.“ Měsícem ozářená jeskyně náhle potemněla, neboť vchod zaclonila Šér Chánova mohutná hlava a ramena. Za ním kvičel Tabakí: „Pane, sem zalezlo!“

„Šér Chánova návštěva je nám velkou ctí,“ pozdravil otec Vlk, ale z očí mu plál hněv.
 „Co od nás Šér Chán potřebuje?“
 „Svoji kořist. Schovalo se tady lidské mládě,“ odpověděl Šér Chán. „Jeho rodiče utekli.
 Dej mi ho.“

„Vlci jsou svobodný národ,“ opáčil otec Vlk. „Rozkazy přijímají od předáka smečky, ne od podružných pobíječů krav. To lidské mládě patří nám – a můžeme ho zabít, když budeme chtít.“

„Jaké chtít, nechtít! Co je tohle za žvásty? Při tom býku, kterého jsem zabil, jak dlouho budu ještě muset trčet v téhle psí díře, než mi dáš, co mi náleží? Mluvím já, Šér Chán!“

Tygrův řev rozehvěl celou jeskyni. Matka Vlčice ze sebe setřásla mladé, vymrštila se a upřela oči jak dva zelenkavé měsíce ve tmě do planoucích zraků Šér Chána.

„A odpovídám ti já, Rákša. To lidské mládě je moje. Lungrí! Je moje a patří mně! Nezemře. Bude žít a přidá se ke smečce, bude lovit spolu s ní, a nakonec – dávej pozor, ty lovče nahých mláďat, žabožroute, rybolapko – nakonec uloví tebe!“

Joseph Rudyard Kipling – Kniha džunglí

1 Vylušti jména postav z Knihy džunglí. Počáteční písmeno ti napoví souřadnice a dále pokračuj v tabulce podle šipek. Jména napiš.

tygr e1 ↙ ↖ ← ↓ ↗

šakal a4 ↗ ↘ ↖ ↗ ↘

panter c4 ↖ ← ↘ ↙ → →

vlk b3 ↗ → ↙ ←

medvěd c4 ↖ → ↘

krajta c2 ←

	a	b	c	d	e	
1	N	CH	R	K	Š	1
2	R	Á	K	É	B	2
3	G	A	L	Í	S	3
4	T	H	B	Ú	M	4
5	Í	R	A	O	C	5

tygr	:	_____	vlk	:	_____
šakal	:	_____	medvěd	:	_____
panter	:	_____	krajta	:	_____

DAIDALOS A IKAROS

Daidalos byl slavný athénský sochař a vynálezce. Jeho sochy byly k nerozeznání od živých zvířat. Vynalezl mnoho užitečných věcí – sochor, nebozez, sekeru, skládací židličku, lodní plachty. Lidé si ho vážili, ale začali si povídat, že ještě lepším vynálezcem je jeho synovec a učedník Talos. Ten už v mladém věku vynalezl hrncířský kruh, kružítko a pilu. Daidalos se bál o svou slavnou pověst a na synovce žárlil. Jednou spolu vystoupili na střechu Athénina chrámu a v nestřeženém okamžiku svrhl Daidalos svého synovce dolů. Aby se vyhnul trestu za vraždu, uprchl se svým synem Ikarom na Krétu.

Krétský král Minos zručného řemeslníka přijal do svých služeb. Králova manželka porodila podivného tvora – člověka s býčí hlavou – Minotaura. Král se velmi rozhněval, ale nedokázal zabít obludu, která vlastně za nic nemohla. Požádal slavného vynálezce Daidala, aby postavil pro Minotaura úkryt, v němž ho nikdo nenajde a ani on se nedostane ven. Daidalos vymyslel a vybudoval v hlavním městě Knossu labyrint – bludiště, které se skládalo z mnoha spletitých podzemních chodeb. Uprostřed žil Minotaurus. Kdyby se nějaký odvážlivec dostal až k němu, nenašel by cestu zpět a Minotaurus by ho zabil a snědl.

Král Minos byl s Daidalovou prací spokojen, vždyť labyrint se mohl směle rovnat divům světa. Začal se bát, že by umělec mohl z Kréty odejít a vybudovat něco nevídaného i někde jinde, proto nařídil, že Daidalos nesmí Krétu opustit.

Daidalos však toužil po svobodě. Dnem i nocí myslel na útěk. Cesta po moři nepřicházela v úvahu, král Minos měl silné a rychlé loďstvo.

„Z Kréty mohu uniknout jedině vzduchem jako pták,“ napadlo Daidala. Dal se hned do práce. Slepoval voskem ptačí pera, až vyrobil dva páry velkých ptačích křídel. Jeden pár pro sebe, druhý pro syna Ikaru. Když si křídla připevnili a tajně cvičili létání, řekl Daidalos synovi: „Nesmíš letět příliš nízko, aby tě nesmetla mořská vlna, a ani příliš vysoko, aby ti křídla nespálil sluneční žár. Neboj se a leť stále za mnou.“

Když konečně vzlétli nad moře a Krétu nechali daleko za sebou, mladému Ikarovi se let zalíbil a s potěšením sledoval moře a ostrovy. Rybáři a pastýři, kteří náhodou spatřili létající dvojici, se domnívali, že nad nimi letí bohové.

Ikaros zapomněl na otcovu radu a zatoužil vzlétnout hodně vysoko. „Ikaru, vrať se,“ volal otec, ale marně. Mladík se vznášel výš a výš. V paprscích poledního slunce začal tát vosk na Ikarových křídlech a pírka se jedno za druhým snášela do moře.

Holýma rukama nemohl chlapec mávat a letět jako pták a zřítíl se do moře. Když Daidalos uviděl na hladině plovoucí peří, poznal, co se stalo. Vylovil z moře mrtvého syna a pohřbil jej na nedalekém ostrově, kterému se dodnes říká Ikarie.

Jana Eislerová – Staré řecké báje a pověsti

1 Podle informací, které jsi získal z textu, spoj jméno s tím, koho nebo co označuje.

Daidalos	řecký ostrov
Talos	sochař a vynálezce
Kréta	zavražděný vynálezce
Knossos	člověk s býčí hlavou
Minotaurus	hlavní město ostrova
Minos	král ostrova

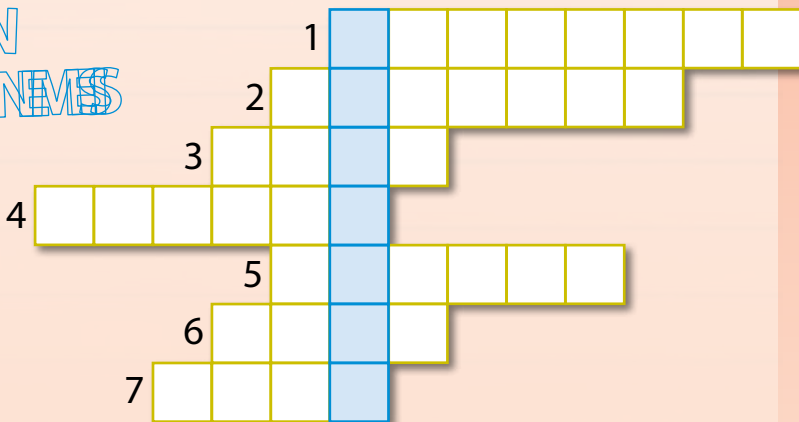

2 Do rámečků napiš jména vynálezců z příběhu. Stejnou barvou, jako má rámeček, vybarvi věci, které tito vynálezci vymysleli.

pila	kružítko	sekera	nebozez	hrnčířský kruh	lodní plachty	skládací židlička	sochor

3 Vylušti názvy řeckých bohů, запиš je do křížovky a získej tajenku.

- nejvyšší bůh moří **POSEIDON**
- bohyně spravedlivé odplaty **NEMES**
- bohyně manželství **HÉRA**
- bůh spánku **HYPNOS**
- bohyně měsíce **SEIÊNÉ**
- vládce bohů **ZUS**
- bůh války **ARÉS**

tajenka: Syn boha Dia, podle kterého je pojmenováno souhvězdí letní oblohy =

„No, jenom jsem ti přinesla ukázat ten mobil. Vážně není obyčejnej...“ Na důkaz mi přístroj vrazila přímo před oči. Nebyl to mobil. A zřejmě to nebyl ani satelitní přijímač. Vypadalo to jako hodně zvláštní tablet zkřížený s džipíeskou.

„Ty ses zbláznila!“ vykřikl jsem. „Tys mu to ukradla?!“

„Nééé! Co si o mně myslíš! Zapomněl si ho na lavičce v parku u zámku. Nechal tam i igelitku.“ Bára se urazila. „Copak kradu? Teda Čendo...“

Spadl mi kámen ze srdce, až to zadunělo. „Okamžitě to tam musíme vrátit!“ zařval jsem. „Co když si ten přístroj zaznamenává, co se kolem děje? Co když jsou v něm kamery? Nahrávací systém? Co když pořád zaznamenává svoji polohu? Co když O'Bluda zjistí, že jeho přístroj byl u nás doma? Najednou jsem dostal strašný strach. Bára na mě vyjeveně koukala.

„Stejně to má nějak bloklý,“ řekla docela klidně.

„Hele, když tohle zmáčkneš, nic se nestane.“ A začala jen tak mačkat malý barevný tlačítka. Na to, v jakém jsme byli průšvih, byla dost v pohodě.

Skoro jsem omdlel hrůzou.

„Nech toho!!!“ Zařval jsem tak hlasitě, že to muselo být slyšet až na náměstí.

Vyrval jsem Báře přístroj z ruky a pečlivě ho otřel do kapesníku. Nesmíme tam

nechat otisky, hučelo mi varovně v hlavě jako nějakému zločinci v americké detektivce. Bára na mě koukala, jak bych se právě proměnil v nepřítelného vlkodava.

„To není mobil,“ řekl jsem jí.

„Blik, cvak, tralala,“ odpověděla mi, aby zdůraznila, jak jsem zpomalenej. „Já ti říkala, že je to tajnej agent. A ty ses smál! Pamatuješ?“

„Báro!“ chytil jsem svoji malou šílenou sestru za ramena a třásl jsem s ní. „Báro, dávej si obrovskej pozor! Ten člověk může bejt

nebezpečnej! Moc nebezpečnej!“

Daniela Krolupperová – O'Bluda

1 Zahraj si na detektiva a najdi a označ Bářin otisk prstu.

1. Jak se jmenoval Bářin bratr?

- a) Čenda
- b) Pavel
- c) Vojta

2. Jak se jmenoval nový učitel angličtiny?

- a) Paul O'Mahory
- b) Paul O'Mahony
- c) Peter O'Mahony

3. Jaká je anglická zkratka pro DŽÍPIESKU?

- a) DPS
- b) GPE
- c) GPS

4. Co znamená, že je někdo RODILÝ MLUVČÍ angličtiny?

- a) Že jeho rodiče umí mluvit anglicky.
- b) Umí dobře anglicky.
- c) Jeho mateřský jazyk je angličtina.

5. Jak získala Bára neznámé zařízení?

- a) Našla jej ve školní lavici.
- b) Našla jej na lavičce v parku.
- c) Ukradla jej učiteli v kabinetu.

6. Ze kterého státu přišel učitel do Čech.

- a) Anglie
- b) USA
- c) Irsko

1	2	3	4	5	6	
D	R	T	Z	O	X	A
P	U	A	D	I	F	B
N	V	B	L	C	N	C

tajenka: Hlavní město státu, ze kterého pocházel nový učitel: _____

i Tom Sawyer žije se svou tetičkou a je uznávaný vůdce všech chlapeckých her. On a jeho věrný kamarád Huckleberry Finn zažívají spoustu dobrodružství, která by jim mohl leckterý kluk závidět. Stanou se bezděky svědky hrozného zločinu a podaří se jim usvědčit pravého pachatele, obětavě chrání laskavou vdovu Douglasovou před krutostí indiánského míšence, utečou z domova na pustý ostrov a také pátrají po velikém pokladu.

DOBRODRUŽSTVÍ TOMA SAWYERA

„Kde budeme kopat?“ řekl Huck.

„No což, skoro všude.“

„Copak jsou všude zakopané poklady?“

„Ne, to zas ne. Ale jsou ukryté na moc zvláštních místech, Hucku, někdy na ostrovech, někdy ve ztrouchnivělých truhlách pod větví starého uschlého stromu, zrovna tam, kde o půlnoci padá stín; ale nejvíc jsou pod podlahou domů, kde straší.“

„Kdo tam ty peníze schovává?“

„No, loupežníci, to se rozumí – nebo kdo si myslíš? Řídící učitelé nedělních škol?“

„Nevím. Ale kdyby byly moje, já bych je neschoval; já bych je utratil a dobře bych se poměl.“

„Já taky; ale loupežníci to tak nedělají; oni peníze vždycky skrývají.“

„A vůbec si pro ně nechodí?“

„Ne. Oni si myslí, že si přijdou, ale obyčejně zapomenou, jakým znamením označili místo, kam to dali, nebo umřou. Zkrátka, dlouho to tam leží a rezaví to; a potom se najde starý zažloutlý papír, kde stojí, jak ta znamení najít – ten papír se musí luštit déle než týden, protože jsou to většinou značky a hýroglyfy.“

„Hýro – jak se to jmenuje?“

„Hýroglyfy – obrázky a tento, víš, co vypadají, jako by nic neznamenal.“

„Máš nějaký takový papír, Tome?“ „Ne.“

„No, a jak chceš to znamení najít?“

„Já žádná znamení nepotřebuju. Vždycky to ukrývají pod dům, ve kterém straší, nebo na ostrově pod uschlým stromem, který má vyčnívající větev. No, Jacksonův ostrov jsme už trochu vyzkoušeli a můžem to tady zkusit ještě jednou; a u Tichého potoka je starý strašidelný dům a potom je tu fůra uschlých stromů; je jich habaděj.“

„A poklad je pod každým?“

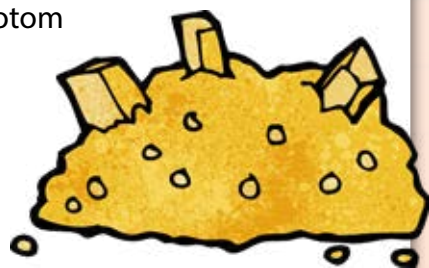
„Jak můžeš takhle žvanit? Ovšem, že ne!“

„Tak jak budeš vědět, kde ho máš hledat?“

„Budeme hledat všude!“

„Ale Tome, to bude trvat celé léto.“

„No a? Ale co budeš říkat, když najdeš mosazný hrnec a v něm sto prima rezavých dolarů nebo ztrouchnivělou truhlu plnou diamantů?“

BLEŠÍ OLYMPIÁDA

1 Doplň chybějící slova do textu písně. Vybírej z nabídky dole.

Hurá, zejtra já jdu
na olympiádu,
na olympiádu bleší,
všichni už se na ni

Střelbu na hliněné mšice
vyhrál blešák z Jilemnice,
on měl štěstí střelecké
víc než blechy

Hry jsou v parku oddechu,
je tu blecha na blechu,
přišlo taky hodně lidí,
blechy přes ně špatně

Já vám viděl blechu Mirku,
jak tu zvedla trhem sirku,
získala tím zlatou
celkově už

Davy šílí po vstupenkách,
závodníci už jsou v trenkách,
přijeli sem ze všech států
i z Arabských

V plavání ve lžici s vodou
máme také „veľa bodov“,
plavem nejlip ze všech blech,
máme totiž dobrý

Starosta blech města Prahy
vkročil do závodní dráhy,
k mikrofonu přistupuje,
slavnostně hry

Prsa vyhrál blešák z Kralup,
to vám řeknu, byl to kalup,
zlatou za znak získal Ota
ze Slavoje Chodská

Hned je slyšet dunění,
šplouchání a funění,
mnoho zlatých, což je hezké,
získávají blechy

Černé bleše Kingové
na zkoušce dopingové,
objevili v krvi drogu,
zlatou chtěla získat

Sprint na deset milimetrů
běžel se dnes proti větru,
vyhrál ho náš mladý blešák,
holky šílí, je to

Za to jsou však postihy,
nesměla na dostihy,
a tím pádem v jízdě na vši
zvítězili také

naši | pátou | zahajuje | Togu | německé | emirátů
Lhota | fešák | vidí | dech | české | těší

A na dortu z polárky,
v tomhle dárku nad dárky,
vyhrály běh naše blešky,
namazaly správně

Já jim dortu snědl trochu,
aby měly šikmou plochu,
moh se jezdit slalom obří,
naši byli zase

Se zraněnou levou patou
blešák Jarda vydřel zlatou,
byl to triumf našich blech,
norské blechy měly

České blechy, stručně vzato,
obdržely ještě zlato
za šplhání po chlupu,
za plachtění na

Za biatlon v rukavici,
za stojku na bradavici,
za vítězství v zápase,
za veletoč na

Unikla nám jenom smůlou
zlatá za vrh molekulou,
Bulharka se culila
a ta naše

Maratón na jeden metr
první doběh blešák Petr,
blecha Vlasta z Dobříše
vyhrála skok do

V hokeji na lidské pleši
první byli zase Češi,
další zlatou získali,
Kanaďané

Ale jinak naše blechy
nezklamaly rodné Čechy,
byl tu český bleší král,
osobně všem

Bleší pochod závěrečný
skýtá pohled jedinečný,
hraje znělka, zvoní zvonec,
olympiádě je

Starosta hry uzavírá,
do šatny se odebírá
a já půjdu domů taky,
všude blech a lidí

Tramvaj plná – dojdu pěšky,
po těle nás kousaj blešky,
zrovna teď mě jedna hryzla,
nasála a někam

Tady běží – už ji mám,
já jí jenom vynadám,
nezamáčknu ji a basta,
třeba je to zlatá

Ivan Mládek – Bleší olympiáda (píseň)

2

Seřaď věty a očíslej je tak, jak šly v příběhu za sebou.
Z písmen získáš tajenku – jméno autorky knihy.

☐	Jeden z útočníků chtěl Alana uštknout, ten však rychle uhnul.	A
☐	Oliver se marně snažil psa odvolat.	Ý
☐	Alan chtěl Oliverovi pomoci.	A
☐	Zrzavý Belmondo kopnul Hanibala do krku.	B
☐	Hanibal si popálil čumák.	L
☐	Dědeček narovnal Hanibalovi krk.	O
☐	Děti přepadla parta feťáků.	V
☐	Hanibal zůstal ležet s chrčením na zemi.	L
☐	Oliver začal psa bránit, dostal při tom několik ran.	J
☐	Maminka plakala.	Á
☐	Eliška prosila vůdce party o pomoc.	S
☐	Hanibal sežral celou misku jídla.	V
☐	Hanibal se na útočníka vrhl a zakousnul se mu do rukávu.	T

tajenka: _____

3

Ve větách najdi ukrytá příjmení českých spisovatelů knih pro děti a mládež.

NAŠE TETA HELČA PEKLA VÝTEČNÉ CUKROVÍ.

--	--	--	--	--	--

JE TO NA NĚM, CO VÁM PROZRADÍ ZE SVÉ TAJNÉ LABORATOŘE.

--	--	--	--	--	--	--	--

MILENA TEN ŠPINAVÝ HADR DALA DO POPELNICE.

--	--	--	--

NA BŘEHU STÁLA DANIELA A MÁVALA NÁM NA CESTU.

--	--	--	--

NABER BENZÍN DO TOHO VELKÉHO ČERVENÉHO KANYSTRU.

--	--	--	--	--

NAŠI DOBRÍ HASIČI VYHRÁLI V SOUTĚŽI PRVNÍ MÍSTO.

--	--	--	--

TRENÉRKA HO UNAVILA BĚHEM DO PRUDKÉHO KOPCE.

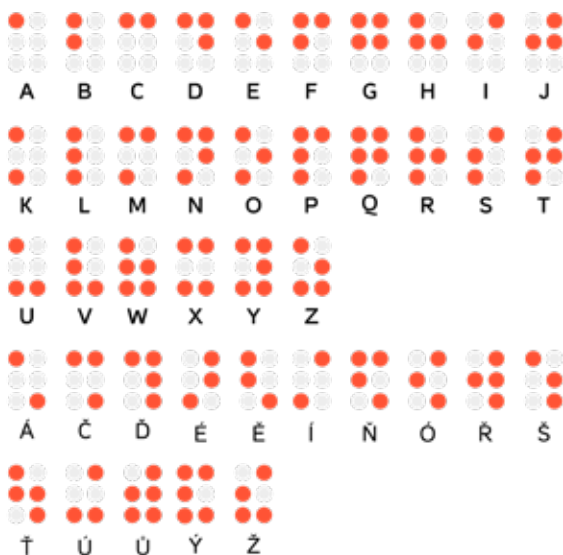
--	--	--	--	--	--

CO JE BRAILLOVO PÍSMO?

Je to písmo pro slepé a slabozraké. Vytvořil ho Luis Braille (1809–1852), francouzský vynálezce, který byl sám slepý.

K zobrazení písmen používá kombinaci šesti bodů, ze kterých některé jsou vypouklé, podle toho, které písmeno znázorňují. Jejich ohmatáním lze číst.

kolektiv autorů – Víš o tom?

1 V básničce Pavla Šruta jsou některá slova napsána Braillovým písmem. Přelož je a doplň. Z nabídky vyber zbylá chybějící slova a doplň je do básničky. Do prázdného rámečku nakresli ilustraci.

_____ ,

V Indii prý fakir _____ ,

oheň jí a vodu _____ ,

spí vestoje, leží _____ ,

a polyká nože, _____ ,

lžíce, hrnce, _____ .

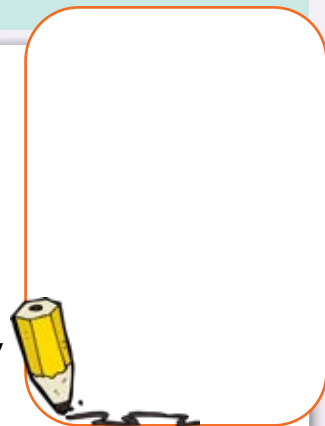
„Vždyť to vůbec nebolí!“

říká lidem na _____ ,

kteří z toho strachem _____ ,

„Já už jako _____

polykal rád _____ .

Pavel Šrut – Příšerky a příšeři

Tak se s vámi loučíme.

Teda, dost neradi!

Doufáme, že jste si to užili.

Už jste si vybrali podle ukázek, kterou knížku si půjdte vypůjčit a přečtete si ji celou?

My oba máme napsaný celý seznámek.

Číst knížky začíná být in a my nechceme stát mimo.

Jo, a díky za plnění úkolů.
To se vám taky povedlo!

Tak čau po prázdninách.

PS: Vy, kteří jdete na gympl, nezapomeňte si ty knížky zapisovat do čtenářského deníku, budou ho po vás chtít!

**Jirka
a
Anežka**

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- Víš o tom?:** *od kamenné sekery k mikroprocesoru: zajímavé otázky a odpovědi pro děti.* 1. české vyd. Praha: Svojtka & Co., 2006. ISBN 80-7352-372-8.
- BELLMANN, Heiko.** *Velká kniha o zvířatech.* Vyd. 1. Praha: Knižní klub, 2008. ISBN 978-80-242-2194-6.
- BREZINA, Thomas.** *Záhada starého mlýna.* 1. vyd. Praha: Albatros, 2005. ISBN 80-00-01489-0.
- BŘEZINOVÁ, Ivona.** *Začarovaná třída.* 4., přeprac. vyd., V JAS 1. Praha: JaS, 2012. ISBN 978-80-904936-4-3.
- BULYČEV, Kir.** *Alenka z planety Země.* Vyd. 2., V Tritonu 1. Praha: Triton, 2006. ISBN 80-7254-541-8.
- BURNIE, David** (ed.). *Zvíře.* Vyd. 4. Praha: Knižní klub, 2014. ISBN 978-80-242-4450-1.
- CAMPBELL, Guy.** *Nemysli si nesmysly: 50 populárních mýtů, na které tě už nikdo nenachytá!* 1. vyd. Praha: Fragment, 2012. ISBN 978-80-253-1317-6.
- CMÍRAL, Pavel a MATĚJKA, Antonín.** *Cajdák, Figl, Prskolet: (páni, to jsou slova!).* 1. vyd. Praha: Egmont, 2004. ISBN 80-252-0034-5.
- DIEKMANNOVÁ, Miep.** *Annejet to tak nenechá.* 3. vyd., (1. v Albatrosu). Praha: Albatros, 2003. ISBN 80-00-01132-8.
- EISLEROVÁ, Jana a DRIJVEROVÁ, Martina.** *Dětská ilustrovaná bible: Starý a Nový zákon.* 1. vyd. Praha: Fragment, 2013. ISBN 978-80-253-1977-2.
- EISLEROVÁ, Jana.** *Robinson Crusoe.* Praha: Fragment, c2012.
- EISLEROVÁ, Jana.** *Staré pověsti české.* 1. vyd. Praha: Fragment, 2009. ISBN 978-80-253-0861-5.
- EISLEROVÁ, Jana.** *Staré řecké báje a pověsti.* Praha: Fragment, c2011.
- GOSCINNY, René.** *Nové Mikulášovy průšvihy.* 1. vyd. Praha: Albatros, 2008. ISBN 978-80-00-02042-6.
- HAVEL, Jiří.** *Malované čtení pro děti.* 2. vyd. Praha: Fragment, 2014. ISBN 978-80-253-2318-2.
- HAVLIC, Vladimír a SCHIEBL, Jaroslav.** *Pověsti z kraje pod Radyní: Radyně, Hůrka, Starý Plzenec, Plzeň, okolí Plzně, Blovice, Spálené Poříčí, Žinkovy, Nepomuk, Rokycany, Radnice, Zbiroh.* Vyd. 1. Plzeň: Altea production, 2003. ISBN 80-902960-1-7.
- JOHN, Jory a BARNETT, Mac.** *Děsná dvojka.* První vydání. Praha: Mladá fronta, 2015. ISBN 978-80-204-3884-3.
- JONSSON, Runer.** *První kniha Vikinga Vika.* 4. vyd. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03151-4.
- KIPLING, Rudyard.** *Knihy džunglí.* 2. vydání v tomto překladu. Praha: Albatros, 2016. ISBN 978-80-00-04342-5.
- KRATOCHVÍL, Miloš.** *Kouká roura na kocoura: bláznivé básničky 2.* 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3245-2.
- KROLUPPEROVÁ, Daniela.** *O'Bluda.* 1. vyd. Praha: Mladá fronta, 2013. ISBN 978-80-204-2836-3.
- LA FONTAINE, Jean de a VOLHEJNOVÁ, Veronika.** *Bajky.* České vyd. Říčany i Prahy: Junior, 2001. ISBN 80-7267-045-X.
- LINCOLN, Christopher.** *Kostík Billy.* 1. vyd. Praha: Fragment, 2011. ISBN 978-80-253-1246-9.
- MACOUREK, Miloš.** *Mach a Šebestová v historii.* 2. vyd. Praha: Albatros, 2009. ISBN 978-80-00-02227-7.
- NĚMCOVÁ, Božena.** *Pohádky.* 1. vyd. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03751-6.
- ROWLINGOVÁ, Joanne Kathleen.** *Harry Potter a tajemná komnata.* 5. vyd. Praha: Albatros, 2011. ISBN 978-80-00-02781-4.
- STEKLAČ, Vojtěch.** *To nejlepší z Boříkových lapálií.* V této podobě 1. vyd. Praha: Albatros, 2008. ISBN 978-80-00-02090-7.
- STÝBLOVÁ, Valja.** *Eli, Oli, Al a pes Hanibal.* Vyd. 2. Praha: Šulc a spol., 1999. ISBN 80-7244-011-X.
- ŠRUT, Pavel.** *Příšerky & příšeři.* Vyd. 1. Praha: Paseka, 2005. ISBN 80-7185-733-5.
- ŠTORCH, Eduard.** *Lovci mamutů: román z pravěku.* 20. vyd. v Albatrosu. Praha: Albatros, 2010. ISBN 978-80-00-02698-5.
- TAIKON, Katarina.** *Katicí, ty to zvládneš!* Vyd. 1. Praha: I. Železný, 1999. ISBN 80-237-3608-6.
- TOLKIEN, J. R. R.** *Hobit aneb Cesta tam a zase zpátky.* Vyd. 4. Praha: Mladá fronta, 2002. ISBN 80-204-0983-1.
- TWAIN, Mark.** *Dobrodružství Toma Sawyera.* 12. vyd. v Albatrosu, 2. vyd. v tomto překladu. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03708-0.
- VALENTA, Milan.** *Mušinoh a Krchomilka.* 1. vyd. Praha: Albatros, 2014. ISBN 978-80-00-03664-9.
- WERICH, Jan.** *Fimfárum.* 11., rozš. vyd., V Albatrosu 6., rozš. vyd. Praha: Albatros, 2012. ISBN 978-80-00-03019-7.
- ŽÁČEK, Jiří.** *Bajky a nebjky pro malé i velké děti.* Vimperk: Papyrus, 1994. ISBN 80-85776-23-5.
- ŽÁČEK, Jiří.** *Kdo nevěří, ať tam běží!: pohádky a povídky z pohádkových časů.* 1. vyd. Praha: Albatros, 1996. ISBN 80-00-00452-6.
- ŽÁČEK, Jiří.** *Pro slepičí kvoč, aneb, Aprilová škola pro pokročilé.* 2. vyd. Praha: Albatros, 1990.

MLÁDEK, Ivan. *Bleší olympiáda.* [hudebnina]. Brno: Indies Records, 2005. Havěť všelijaká.

Dostupné z: <http://www.karaoketexty.cz/texty-pisni/patrasova-dagmar/blesi-olympiada-57012>

Titulní strana – Královský hrad Radyně. *Královský hrad Radyně.* [online]. © 20.09.2016 [cit. 2016-10-14].

Dostupné z: <http://www.hrad-radyne.cz/turista/titulni-strana/>

Čtení s porozuměním

5

Jirka a Anežka zachraňují školní výlet

V této publikaci na tebe čeká:

- 39 úryvků z vybraných knížek
- 96 cvičení, úloh a hádanek

Celá edice byla vyvíjena ve spolupráci s vybranými pedagogy s dlouholetou praxí na ZŠ.

Podporuje rozvoj dítěte a vybízí ke zvědavosti.

Učí práci s textem a procvičuje logické myšlení.

Hravou formou podněcuje zájem o čtení a literaturu.

Publikace je bohatě ilustrována.

Cvičení v ní jsou pestrá a zbytečně se neopakují.

Propojuje tematické okruhy učiva.

Publikace je vytvořena tak, aby s ní děti mohly pracovat samostatně.

ISBN: 978-80-7563-041-4

